

skrivningsvæsenet staa f. Eks. paa Indenrigsministeriets Budget, og der findes sikkert andre Militærudgifter gemt paa de civile Budgetter. Jeg synes derfor ikke, at det, det her drejer sig om, er noget at tage saa stærkt paa Veje for; men bevares vel, kan der files 1 Kr. eller en 10-Krone her eller dér, er det jo ogsaa værd at tage med i den store Nedskæringsplan, som Ministeren er inde paa.

Saa kom Ministeren ind paa Spørgsmaalet om gode Kaserer. Jeg sagde det før, og jeg gentager det: Socialdemokratiet har aldrig været imod at bygge sunde, tidssvarende, gode Kaserer til det værnepligtige Mandskab, men det, Socialdemokratiet har været imod og vil være imod, saa længe Militærvæsenet bestaar, er den planløse, hensigtsmæssige Maade, hvorpaa Partiet Venstre administrerer det militære Budget. Dette Spørgsmaal kunde for saa vidt trænge til en lang Redegørelse, men, som sagt, jeg skal ikke komme ind paa mange Bemærkninger. Jeg minder blot om, hvorledes Venstre som Regeringsparti har flyttet om med Militærvæsenet her i Landet, hvorledes det først var Hovedstaden, der var det centrale Knudepunkt i Danmark, hvorom alt Forsvaret skulde samles, hvilket foranledigede et mægtigt Kasernebyggeri omkring Hovedstaden og omkring paa Sjælland, lige fra Vordingborg op til Holbæk og en hel Del andre Byer; der skulde lægges et Bælte af Forsyninger baade af Tropper og Materiel omkring Hovedstaden. Hvorledes gik det saa ved den sidste Forsvarsordning? Ved den kasserede man pludselig den Idé i Forsvarsordningen, man var blevet enig om forrige Gang med saa store økonomiske Ofre. Nu skulde Militæret hovedsagelig flyttes ud i andre Landsdele, nye store Kaserneetablissementer bygges, nye Millioner rulle til Kasernebygninger og Militærvæsen. Det er denne hensigtsmæssige, denne upraktiske, denne hensynsløse Rullen og Rutten med Befolkningens Midler til Kasernebygning, vi Socialdemokrater er imod. Vi er ikke imod at bygge de nødvendige, sunde og gode Boliger til det Mandskab, som efter Lovens Bestemmelse skal være inde.

Veistrup: Den højtærede Minister begyndte jo med at takke os for det Tilsagn, vi har givet. Vi indkasserer selvfølgelig denne Tak, selv om det jo er rigtigt nok, som den højtærede Minister sagde, at Motiveringen derfor ikke er den samme alle Vegne. Men den højtærede Minister føjede til, at han var saa meget Realist, at

han ikke tog Indvendingerne for saa forfærdelig meget; hvad det drejede sig om, var dette, at vi vilde stemme for Forslaget. I den Anledning vil jeg gerne sige, at det er udmærket, at den højtærede Minister er Realist, og jeg vil haabe, at den Realisme, som karakteriserer den højtærede Minister, vil udvikle sig derhen, at jeg kan faa vedtaget det Ændringsforslag, som jeg har talt om. Men det lod desværre ikke til paa den højtærede Minister, at der var noget at gøre i den Retning.

Ministeren kom dernæst ind paa at omtale de vanskelige Forhold og de 60 Mill. Kr.s Nedsættelse, som Regeringen forudsætter. Det er i Virkeligheden det Beløb, som vi har erklæret os villige til at gaa med til, men jeg maa dertil ganske vist føje, at saa har vi regnet med adskillige Nedsættelser af Militærudgifterne, og det er naturligvis et Spørgsmaal, om vi kan enes om at gaa til saadanne Nedsættelser af Militærudgifterne, at vi kan naa det nævnte Beløb; ellers er den Realitetssans, som karakteriserer Ministeren, jo ikke saa forfærdelig værdifuld.

Jeg hørte jo nok den højtærede Minister tale om disse Beløb: 64 og 38 Mill. Kr. Jeg har gennemset Forhandlingerne i Folketinget og ventede, at disse Beløb skulde blive stillet i Relation til hinanden, og deri tog jeg altsaa ikke fejl. Jeg føler mig dog slet ikke imponeret af det. Hvis disse Tal saa endda indeholdt en Realitet, men det gør de aldeles ikke. Her kommer den højtærede Minister med et Beløb paa 2 Mill. Kr., og det er selvfølgelig inkluderet i Forskellen mellem de 64 og de 38 Mill. Kr. Men jeg ved ikke, om de Udsættelser, der her er Tale om, bliver praktiseret. Der er jo ikke foretaget nogen Ændring i Forsvarsloven, og hvis der var foretaget en Ændring deri, maatte de Beløb, der er fremme, have kunnet nedsættes i Forhold til den Kroneværdi, vi har i Øjeblikket, thi ellers vil der foreligge en positiv Forhøjelse. Det er altsaa ikke en Ændring i Forsvarslovene, der foreligger, men det er en Udsættelse i Forbindelse med den store Krone, vi har faaet, som giver sig Udslag i de Tal, Ministeren nævnte. Ministeren gav selv Beviset derfor, idet han sagde, at den nye Ramme, han havde lavet, var han maaske ikke i Stand til at holde; han vilde i alt Fald ikke afgive noget Løfte derom. Jeg vilde ellers have været meget glad, hvis han virkelig havde givet et saadant Løfte; saa havde man foreløbig kunnet holde sig indenfor denne Ramme. Men jeg forstaar jo godt, at Ministeren ikke gør det; thi det maa ganske sikkert gøres under en bestemt Forudsæt-